

Lectio Divina segédlet

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK – HITOKTATÓK – VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Nyúl Viktor

biblikus vonal

Csonka Laura

pedagógiai-, liturgikus vonal

Geiszelhardt Sára

biblikus vonal

Haász Rebeka Anna

patrisztikus vonal

Járai Ferenc

tanító hivatali vonal

Mohay Réka

liturgikus-, pedagógiai vonal

Molnár Dzsenifer

biblikus-, szemlélődési vonal

Rácz Dávid

patrisztikus vonal

Rácz Édua Anna

tanító hivatali vonal

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Csiszér László

zenei vonal

Görföl Tibor

patrisztikus vonal

Kocsis Imre

biblikus vonal

Kovács Gusztáv

nyelvi fordítás

Nagy Éva Anna

nyelvhelyesség

Németh Eszter

nyelvhelyesség

Nyúl Viktor

liturgikus, biblikus vonal

Orova Csaba

tanító hivatali vonal

Sipos Edit

pedagógiai vonal

Siposné Antal Tímea

nyelvi fordítás

Advent 3. vasárnapja

Mt 11,2-11

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Te vagy-e az, akinek jönnie kelt, vagy valaki mást várjunk?

Abban az időben:

Amikor a börtönben raboskodó János Jézus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait, hogy kérdezzék meg tőle: „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várjunk?” Jézus így válaszolt nekik: „Menjetek, és adjátok tudtul Jánosnak mindazt, amit láttok és hallotok: a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömhírt. Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!”

Mikor elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Talán szélről lengetett nádszálat? Vagy miért mentetek ki? Hogy finom ruhába öltözött embert lássatok? Akik finom ruhában járnak, azok királyi palotában laknak! Vagy miért mentetek ki? Hogy prófétát lássatok? Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobb! Ő az, akiről ezt írták:

Íme, elküldöm követemet színed előtt,

hogy elkészítse az utat teelőtted.

Bizony, mondom nektek: Asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál! De még őnála is nagyobb az, aki a legkisebb a mennyek országában.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

²Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

János azonban hallva a börtönben Krisztus tetteiről, elküldve az ő tanítványai által.

³εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;
mondta neki: „Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk?”

⁴καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· **Πορευθέντες ἀπαγγείλατε** Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε·

Ἐς Jézus válaszolva mondta nekik: „Elmenve adjátok hírül Jánosnak, amiket hallotok és láttok:

⁵τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ **εὐαγγελίζονται**·

Vakok újra látnak és bénák járnak, leprások megtisztulnak és süketek hallanak, és a halottak feltámadnak, és a szegényeknek hirdetik az örömhírt:

⁶καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
és boldog, aki nem botránkozik meg bennem.”

⁷Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

Miután pedig ezek elmentek, Jézus elkezdte mondani a tömegeknek Jánosról: „Mit mentetek ki a pusztába szemlélni? Széltől ingatott nádszálat?

⁸ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσὶν.

Nos hát mit mentetek ki nézni? Finom ruhákba öltöztetett embert? Íme, a finom ruhákat viselők a királyok házaiban vannak.

⁹ἀλλὰ τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

Nos hát mit mentetek ki nézni? Prófétát? Bizony mondom nektek prófétánál is nagyobbat.

¹⁰οὗτός ἐστιν περὶ οὗ γέγραπται· Ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

Ez az, akiről megíratott: „Íme, én elküldöm a hírnökömet a te arcod előtt, aki el fogja készíteni a te utadat előtted.

¹¹ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

Bizony mondom nektek: nem támadt az asszonyoktól születettek között nagyobb alámerítő Jánosnál: de a legkisebb a mennyek királyságában nagyobb őnála.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revidált fordítása	Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása
² Ioannes autem, cum audisset in vinculis opera Christi, mittens per discipulos suos	² Közben János a börtönben hallott Jézus tetteiről. Elküldte tanítványait, hogy kérdezzék meg:	² Amikor János a börtönben Krisztus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait	² Amikor János a börtönben hallott Krisztus tetteiről, elküldte (két) tanítványát ezzel a kérdéssel:	² János pedig, mikor meghallotta a fogságban a Krisztus cselekedeteit, elküldvén kettőt az ő tanítványai közül,	² Amikor János a börtönben hallott Krisztus tetteiről, ezt üzenve neki tanítványaival:
³ ait illi: “ Tu es qui venturus es, an alium exspectamus? ”.	³ „Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk?”	³ és megkérdezte tőle: »Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?«	³ „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk?”	³ Monda néki: Te vagy-e az, a ki eljövendő, vagy mást várjunk?	³ Te vagy az Eljövendő, vagy mást várjunk?
⁴ Et respondens Iesus ait illis: “ Euntes renuntiate Ioanni, quae auditis et videtis:	⁴ Jézus így válaszolt és mondta: „Menjetek, s adjátok tudtul Jánosnak, amit hallotok és láttok:	⁴ Jézus ezt válaszolta nekik: »Menjetek, vigyétek hírül Jánosnak, amit hallotok és láttok:	⁴ Jézus így válaszolt: „Menjetek, jelentsétek Jánosnak, amit hallotok és láttok:	⁴ És felelvén Jézus, monda nekik: Menjetek el és jelentsétek Jánosnak, a miket hallotok és láttok:	⁴ Jézus így válaszolt nekik: -Menjetek, mondjátok el Jánosnak, amit hallotok és láttok!
⁵ caeci vident et claudi ambulant, leprosi mundantur et surdi audiunt et mortui resurgunt et pauperes evangelizantur;	⁵ Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot.	⁵ A vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot.	⁵ vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegények pedig hallgatják az evangélium hirdetését.	⁵ A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak; a halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangéliom hirdettetik;	⁵ Vakok látnak, bénák járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak támadnak fel, és a szegényeknek hirdetik az örömhírt.

⁶et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me”. ⁷Illis autem abeuntibus, coepit Iesus dicere ad turbas de Ioanne: “Quid existis in desertum videre? Arundinem vento agitatam? ⁸Sed quid existis videre? Hominem mollibus vestitum? Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. ⁹Sed quid existis videre? Prophetam? Etiam, dico vobis, et plus quam prophetam. ¹⁰Hic est, de quo scriptum est: "Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam,	⁶Boldog, aki nem botránkozik rajtam.” ⁷Amikor azok elmentek, Jézus Jánosról kezdett beszélni a tömegnek: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat? ⁸Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Aki finom ruhában jár, királyi palotában lakik. ⁹Miért mentetek ki? Prófétát látni. Igen, mondom nektek, prófétánál is nagyobb. ¹⁰Ő az, akiről az Írás szól: Nézd, elküldöm követemet előtted, követemet	⁶Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.« ⁷Amikor azok elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: »Miért mentetek ki, mit akartatok látni a pusztában? Széltől lengetett nádat? ⁸Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhákba öltözött embert? Íme, akik finom ruhákat hordanak, a királyok házaiban laknak. ⁹Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Igen, mondom nektek: prófétánál is nagyobb. ¹⁰Ő az, akiről írva van: Íme, elküldöm küldöttemet színed előtt,	⁶Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.” ⁷Amikor azok elmentek, Jézus beszélni kezdett a néphez Jánosról: „Miért mentetek ki a pusztába? Hogy széltől lengetett nádat lássatok? ⁸Vagy miért mentetek ki? Hogy finom kelmébe öltözött embert lássatok? Aki finom ruhában jár, királyi palotában lakik. ⁹Miért mentetek hát ki? Hogy prófétát lássatok? Igenis, mondom nektek, prófétánál is nagyobb. ¹⁰Ez az, akiről az Írás mondja: Nézd, követemet küldöm színed előtt,	⁶És boldog, a ki én bennem meg nem botránkozik. ⁷Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezde Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat-é, a mit a szél hajtogat? ⁸Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Ímé a kik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. ⁹Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony, mondom nektek, prófétánál is nagyobb! ¹⁰Mert ő az, a kiről meg van írva: Ímé én elküldöm az én követemet a te orczád	⁶Boldog, aki nem botránkozik meg rajtam! ⁷Amikor elmenőben voltak, Jézus beszélni kezdett a sokaságnak Jánosról: -Miért mentetek ki a pusztába? Szél ingatta nádszálat látni? ⁸Nem? Ugyan miért mentetek ki? Ékes ruhába öltözött embert látni? Akik ékes ruhát viselnek, királyok palotáiban vannak. ⁹Nem? Ugyan miért mentetek ki? Prófétát látni? Bizony azt, sőt mondom nektek, prófétánál is nagyobb! ¹⁰Ő az, akiről meg van írva: <i>Íme, én elküldöm előtted követem, aki elkészíti majd előtted az utadat.</i>
---	--	--	---	---	--

qui praeeparabit viam tuam ante te".	hogyan előkészítse utadat.	aki elkészíti előtted utadat'.	hogyan elkészítse előtted az utat.	előtt, a ki megkészíti előtted a te utadat.	
¹¹ Amen dico vobis: Non surrexit inter natos mulierum maior Ioanne Baptista;	¹¹ Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál.	¹¹ Bizony, mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál.	¹¹ Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál.	¹¹ Bizony mondom nektek: az asszonyoktól szülöttek között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál;	¹¹ Bizony, mondom nektek, asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál;
qui autem minor est in regno caelorum, maior est illo.	De aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála.	De aki a legkisebb a mennyek országában, az nagyobb őnál.	De aki legkisebb a mennyek országában, nagyobb mint ő.	de a ki legkisebb a mennyeknek országában, nagyobb nálánál.	de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála.

1.1.3. Szöveg behatárolása

Evangéliumi szakaszunk a 11,1-12,50-ig tartó részben található, mely Jézus jelentőségéről és elutasításáról szól. A szakaszt a missziós beszéd előzi meg (10,1-42). Jellemző témái, a hitetlenség és az elutasítás a 11-12. fejezetekben tovább folytatódnak. Ennek terméke szakaszunk első része (11,1-6) is, melyben Jézus János kérdésére egy Izajás idézettel válaszolva azonosítja magát azzal, akinek el kell jönnie. Ő tehát a Messiás, bár nem feltétlenül olyan, amelyet az emberek vártak. János kérdése alkalmat adott Jézusnak, hogy Jánosról beszéljen. János ugyanúgy küldött, ahogyan ő, és ugyanúgy elvetik, ahogyan majd őt is fogják.

Jézus tehát János küldetését majd elutasítását, mint saját sorsának előképét mutatja be ezekben a szakaszokban. Ezt követően Jézus személyének kibontakozását láthatjuk, amikor saját magáról beszél (11,25-30), majd az azt követő cselekményekben: a szombati kalászszedésben (12,1-8), a gyógyításokban (12,9-22) és a hozzá kapcsolódó tanításokban (12,25-37; 38-45).

A 11-12. fejezetek után újra példabeszédek következnek a 13. fejezetben, melyekben Jézus Isten országáról tanít.

Szakaszunk tehát két a nagy beszéd között elhelyezkedő rész legelején található és Keresztelő Jánostól indulva fokozatosan többet árul el Jézus személyéről és küldetéséről.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Párhuzamok Máté evangéliumán belül

Mt 3,1.4-6 "Ezekben a napokban Júdea pusztájában fellépett Keresztelő János, (...) János teveszőrből készült ruhát viselt, csipőjét pedig bőrvő vette körül, sáska és vadméz volt az eledele. Kiment hozzá Jeruzsálem, egész Júdea és a Jordán egész vidéke. Megvallották bűneiket, s ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban."

Mt 3,11 "Én csak vízzel keresztelek, hogy bűnbánatra indítsalak benneteket, de aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy a saruját hordozzam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni."

Mt 5,3 “Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.”

Mt 8,2-3 “Egyszer csak odament hozzá egy leprás, leborult előtte és kérte: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz!” Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, s így szólt hozzá: „Akarom, tisztulj meg!” Erre az nyomban megtisztult leprájától.”

Mt 13,57 “És megbotránkoztak rajta. Jézus erre megjegyezte: „A prófétának csak a saját hazájában és házában nincs becsülete.”

Mt 14,3.5 “Heródes ugyanis elfogatta Jánost, bilincsbe verette, és börtönbe vetette fivére, Fülöp felesége, Heródiás miatt. (...) Meg is akarta ölni, de félt a néptől, mert prófétának tartották.”

Mt 14,12 “Akkor eljöttek tanítványai, elvitték és eltemették a holttestet, aztán elmentek, és hírül adták Jézusnak.”

Mt 15,31 “Amikor a nép látta, hogy a némák beszélnek, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak és a vakok látnak; elámult és dicsőítette Izrael Istenét.”

Mt 16,14 “Így válaszoltak: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, Jeremiásnak vagy valamelyik másik prófétának.”

Mt 18,1 “Abban az időben történt, hogy odamentek Jézushoz a tanítványok és megkérdezték tőle: „Ki a legnagyobb a mennyek országában?”

Mt 21,14 “A templomban vakok és sánták mentek hozzá, s ő meggyógyította őket.”

Mt 21,26 “Ha azt mondjuk, hogy az emberektől, félnünk kell a néptől, hisz Jánost mindenki prófétának tartja.”

Mt 26,31 “Akkor Jézus mondta: „Ma éjszaka mindnyájan megbotránkoztok bennem. Írva van: Megverem a pásztort, és szétszélednek a nyáj juhai.”

Szinoptikus párhuzamok

Mk 1,2 “Amint Izajás próféta megírta: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy előkészítse utadat.”

Lk 1,15 “Mert nagy lesz az Úr előtt, bort és mámorító italt nem fog inni, hanem már anyja méhében a Szentlélek fogja eltölteni.”

Lk 1,76-79 “Téged pedig, fiú, a Magasságbeli prófétájának fognak hívni, mert az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd útját, hogy az üdvösség ismeretét add népének bűnei bocsánatára, Istenünk könyörülő irgalmából, melyben meglátogat minket a napkelet a magasságból, hogy a sötétben és a halál árnyékában ülőknek ragyogjon, és lépteinket a béke útjára irányítsa.”

Lk 7,18-35 “Ezekről az eseményekről a tanítványai mind beszámoltak Jánosnak. János magához hívatta két tanítványát és elküldte őket az Úrhoz, hogy kérdezzék meg: „Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” Amikor a két férfi Jézushoz ért, előadta: „Keresztelő János küldött el minket hozzád, hogy kérdezzük meg: Te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk?” Epp sokakat meggyógyított különféle bajokból, betegségekből, és megszabadított gonosz lelkektől, a vakoknak pedig visszaadta a látásukat. Ezért így felelt nekik: „Menjetek és jelentsétek Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek meg hirdetik az evangéliumot. Boldog, aki nem botránkozik meg rajtam!” Amikor János követei elmentek, Jánosról kezdett beszélni a népnek: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat? Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Akik drága ruhában járnak és a kényelemnek élnek, a királyi palotákban találhatók. Vagy mit mentetek ki látni? Prófétát? Igen, mondom nektek, többet mint prófétát. Őróla van megírva: „Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy előkészítse utadat.” Mondom nektek, az asszonyok fiai között nincs, aki nagyobb volna Jánosnál. Az Isten országában azonban a legkisebb is nagyobb nála.” Akik hallgatták,

az egész nép, sőt még a vámosok is igazat adtak az Istennek, és fölverték János keresztségét. A farizeusok és a törvénytudók ellenben semmibe vették az Isten szándékát, s nem keresztelkedtek meg. „Kihez hasonlítsam ennek a nemzedéknek a tagjait? Kihez hasonlók? A gyerekekhez hasonlítanak, akik ott tanyáznak a piacon és egymásnak kiabálják: Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok, siratót énekeltünk, de nem zokogtatok. Mert eljött Keresztelő János, kenyeret nem eszik, bort nem iszik, s azt beszélitek róla, hogy ördöge van. Eljött az Emberfia, eszik és iszik, s azt mondjátok rá, lám, milyen falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja. A bölcsességet azonban minden gyermeke igazolja.”

Lk 22,24 “Majd versengés támadt köztük, hogy melyikük nagyobb.”

Jn 1,15 “János tanúbizonyságot tett róla, amikor azt mondta: „Ez az, akiről hirdettem: Aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.”

Jn 1,21 “Ezért megkérdezték tőle: „Hát akkor? Talán Illés vagy?” „Nem vagyok” – felelte. „A próféta vagy?” – Erre is nemmel válaszolt.”

Jn 3,24.28 “János akkor még nem volt börtönben. (...) “Magatok vagytok a tanúim, hogy megvallottam: Nem a Messiás vagyok, hanem csak az előfutára.”

Jn 6,14 “Amikor az emberek látták a csodajelet, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Bizonyára ez az a próféta, akinek el kell jönnie a világba.”

Jn 6,61 “Jézus tudta, hogy tanítványai méltatlankodtak miatta, azért így szólt hozzájuk: „Botránkoztok rajta?”

Jn 16,1 “Azért mondtam el ezeket, nehogy megbotránkozzatok.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 23,20 “Nézd, előtted küldöm angyalomat, hogy őrizzen utaidon, és elvezessen arra a helyre, amelyet kijelöltem.”

MTörv 18,15 “Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, őrá hallgassatok.”

Jób 11,2 “Maradhat válasz nélkül ez a szóáradat, adhatunk igazat egy ilyen szájhősnek?”

Jób 14,1 “Minden ember, aki anyától született, szegény a napokban, de jóllakik gonddal.”

Zsolt 118,26 “Áldott, aki az Úr nevében jön! Az Úr házából megáldunk titeket.”

Iz 26,19 “Életre kelnek majd halottaid, és holttestük feltámad. Keljetek föl, és ujjongjatok mind, akik a porban nyugosztok! Mert világosság harmata a te harmatod, és az árnyak országa szülni fog.”

Iz 29,18 “Azon a napon a süketek meghallják a könyv szózatát, és a homály és sötétség elmúltával látni fog a vakok szeme.”

Iz 35,5 “Akkor megnyílik a vakok szeme, s a süketek füle hallani fog.”

Iz 42,7.18 “hogy nyisd meg a vakok szemét, és szabadítsd ki a börtönből a foglyokat és a tömlöcből azokat, akik a sötétségben ülnék. (...) Süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek ide és lássatok!”

Iz 61,1 “Az Úr lelke nyugszik rajtam, mert az Úr kent föl engem. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak.”

Dán 7,13 “Láttam az éjjeli látomásban, hogy íme, az ég felhőin valaki közeledik. Olyan volt, mint az Emberfia. Amikor az Ősöreghez ért, színe elé vezették.”

Dán 9,26 “Hatvankét hét elteltével megölnek egy Fölkentet, (bírói ítélet) nem lesz neki. A várost és a szentélyt elpusztítja egy eljövendő nép és vezér. Áradat vet neki véget, s a háború és az elhatározott pusztulás mindvégig tart.”

Mal 3,1 “Nézzétek, elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat. Hamarosan belép szentélyébe az Úr, akit kerestek, és a szövetség angyala, aki után vágyakoztok. Lám, már jön is! – mondja a Seregek Ura.”

ApCsel 13,24-25 “Föllépése előtt János a bűnbánat keresztségét hirdette Izrael egész népének. Amikor János teljesítette küldetését, kijelentette: Nem az vagyok, akinek vélték, de már a nyomomban van, akinek arra sem vagyok méltó, hogy lábán a saruját megoldjam.”

ApCsel 19,4 “János a bűnbánat keresztségével keresztelt – magyarázta Pál –, a népet meg arra biztatta, higgyenek abban, aki utána jön, azaz Jézusban.”

Jel 1,4.8 “János a hét ázsiai egyháznak. Kegyelem és békesség nektek attól, aki van, aki volt és aki eljő, meg a hét lélektől, aki trónja előtt áll, (...) „Én vagyok az alfa és az ómega (a kezdet és a vég)” – mondja az Úr, az Isten, aki van, aki volt és aki eljő, a Mindenható.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Az evangélista Keresztelő János és Jézus alakjára irányítja a figyelmet. Jézus identitását és küldetését illetően János kérdésére maga az Úr válaszol Izajás próféta ígéretére visszaulva (Iz 35,5-6): a rendkívüli jelek, amiket látnak és hallanak Jézus tevékenységével megvalósulnak. Ő a Messiás, a Megváltó, akiben Isten jön el, hogy szabadulást hozzon mindazoknak, akik nem botránkoznak meg benne, vagyis akik nyitottan, hittel fogadják őt. Az izajási jövődőléshez Máté hozzáfűzi még a halottak feltámadását, és azt a tény is, hogy a szegényeknek hirdetik az örömhírt. Főleg e két utóbbi mozzanatban ragadható meg az evangélista olvasatában az a tény, hogy a Messiás érkezett.

Továbbá az Úr kérdésére, amelyek János identitására és szerepére vonatkoznak, szintén maga Jézus adja meg a választ egy másik

prófétára: Malakiásra hivatkozva (Mal 3,1). Ennek fényében János, mint egy követ, az Úr előtt készíti elő neki az utat.

E két prófétára való utalással tehát Máté azt hangsúlyozza, hogy Jézus Krisztus a régóta várt Messiás, benne beteljesültek az ószövetségi ígéretek (vö. Mt 5,17-19). Ő az, aki örömhírt hozott: a bűntől és az örök haláltól való felszabadulást.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

Πορευθέντες ἀπαγγείλατε (poreuthentesz ápangejláte) (Mt 11,4): Ennek a szókapcsolatnak a tagjait megtalálhatjuk az evangélium utolsó fejezetében is:

a „πορευθέντες” kifejezést „a tegyetek tanítványommal minden népet” mondathoz kapcsolva („οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη”) (Mt 28,19), az „ἀπαγγείλατε” felszólítást pedig a „menjetek” szóhoz kötve („ὑπάγετε”) (Mt 28,10). Ahogy tehát Jézus földi élete során elküldi János tanítványait, hogy elmenve hirdessék az igazságot az ő messiási mivolta kapcsán (Mt 11,4), később úgy küldi a feltámadt Jézus az asszonyokat, hogy hirdessék a feltámadás örömhírét, és a 11 tanítványát, hogy tanítsák az embereket az evangéliumra (Mt 28,10.19). Hírnökök ők, akik megbízatásukat a feltámadt Jézustól kapják, s akiknek a küldetésük a feltámadt Úrról beszélni. A hírnök ereje és feladata ebben áll...

εὐαγγελίζονται (euángelidzontáj) (Mt 11,5): Máténál csak itt fordul elő „az evangéliumot, örömhírt hirdet” („εὐαγγελίζω”) kifejezés, ami hangsúlyossá teszi a használatát. A szenvedő szerkezetű ige a tevékenység isteni

eredetére is utal: az Úr az, aki minden igehirdetői cselekedetben a fő cselekvő, illetve akit hirdetni kell. Érdekes, hogy a missziós parancsban (Mt 28,16-20) Máté nem használja ezt a kifejezést, hanem azokat a szavakat, amikre fentebb utaltunk. Végül soron az örömhír hirdetése nem más, mint a feltámadt Üdvözítőről szóló igehirdetés, amely minden embernek szól: a társadalom peremterületein élők számára is, akiket a „szegények” („πτωχοὶ”) (Mt 11,5) szó jelöl. Senki sincs kizárva az örömhírből!

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

Aranyszájú Szent János

János tanítványai

Az irigység olyan volt mint egy fal, amely elzárta az utat az Üdvözítőhöz való megérkezés előtt. Amikor végül János észreveszi a börtönben, hogy a halála közel van, akkor tehát tesz egy legvégső erőfeszítést, hogy meggyőzze tanítványait, hogy hagyjanak el minden irigységet Jézus iránt és ismerjék fel benne az Üdvözítőt: „Menjetelek – mondja a két tanítványnak – és kérdezzétek meg Jézust: „Te vagy az eljövendő, vagy mást várunk?” (Mt 11,3) Krisztus, aki rögtön megérti a valódi okot, amiért János odaküldte hozzá ezt a követséget, nem válaszol közvetlenül a kettő tanítvány kérdésére: - *Igen, én vagyok*, - logikus lenne, ha így cselekedne. Ő tudja, hogy egy egyszerű kijelentés megsértené őket a János iránti tiszteletükben, és inkább ezért hagyja, hogy a két tanítvány felismerje, ki ő, azokból a csodákból, amelyeket szemük előtt

művel. Az Üdvözítő azért viselkedik így, mert nagyon jól tudja, hogy a tettek tanúsága jobban elfogadható és kevésbé kétes, mint a szavaké. Ezért, meggyógyítva sok beteget, mondta nekik: „Menjetelek, s adjátok tudtul Jánosnak, amit hallotok és láttok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot. Boldog, aki nem botránkozik rajtam.” (Mt 11, 4-6). Ezekkel a szavakkal világosan mutatja meg, hogy ismeri titkos gondolataikat.

Nagy Szent Gergely

Az Előfutár dicsérete

„Mit mentetek ki látni a pusztába? Széltől hajladozó nádat?” (Mt 11,7) De ahonnan jön a dicséret szele, azt elfújja a feddés szele, és rögtön áthajlik a másik oldalra haragtól meggyulladva. Nem hagyta magát (t.i. János) szívesség által simogatni, sem a feddés nem bosszantotta őt. Ezért, János nem egy széltől hajladozó nád volt, attól pillanattól fogva, hogy semmilyen emberi viszontagságnak nem sikerült a szilárdságából elmozdítania.

„Vagy mit mentetek ki látni? Finom ruhába öltözött embert? Aki finom ruhában jár, királyi palotában lakik.” (Mt 11,8). És mi ez: „Íme azok, akik finom ruhákat hordanak a királyok palotáiban laknak”, hanem annak a nyílt kimondása, hogy hányan menekülnek az Istenért viselt fájdalmaik előtt, akik csak a külső dolgokban merülnek el, és nem a mennyei királyságért katonáskodnak, hanem földiért?

„Miért mentetek ki? Prófétát látni. Igen, mondom nektek, prófétánál is nagyobb.” (Mt 11,9) János több mint egy próféta, mert megjelölte, megmutatva Őt, akiről előfutári hivatalában prófétált.

„Nézzétek, elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat.” (Mal 3,1) Ez az, amit a görögben az *angyal* szóval jelölnek, lefordítva hírnököt jelent. Igazából, tehát, azt hívják angyalnak, akit elküldenek, hogy meghirdesse az utolsó Ítéletet: azért megmutatja a névben a

tevékenység méltóságát, amit kifejt. A név természetesen nagy, de az élet nincs neki alárendelve.

2.1.2. Catena Aurela

Ennek a szakasznak az egyik kulcsmondat a következő: „*Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?*”. Ez a kérdés a Szentírás különböző magyarázóit nagyon foglalkoztatta. Ugyanis ha János próféta, Krisztus hírnöke volt, majd mikor megkeresztelte, rámutatott, hogy ő az Isten Báránya, akkor miért küldi el a tanítványait, hogy tegyék fel a fent említett kérdést? Szent Ambrus szerint János nagy próféta volt, de egyben jámbor is, ezért nem hitte azt, hogy meg fog halni az, aki elveszi a bűnöket, és párhuzamba állítja Péterrel, aki szintén kételkedett. Aranyszájú Szent János nem ért egyet ezzel, hiszen, amikor a Jn 1,29-ben az Isten Bárányaként nevezi meg a Keresztelő Jézust, ezzel már a keresztet hirdette. Gregorius szerint úgy oldható meg a kérdés, hogy János már a Jordánnál tudja, hogy Jézus a Megváltó, a kérdése arra vonatkozik, hogy ő maga lesz-e az, aki leszáll az alvilágra. Szent Jeromos részben megerősíti ezt az állítást, amikor azt állítja, hogy ezért használja az evangéliumi szakaszban az Eljövendő szót, és nem azt, hogy Eljött. Szerinte Keresztelő János arra kérdez rá, hogy az alvilágban is őt kell hirdetni. Ezt a véleményt Aranyszájú nem tartja elfogadhatónak, hiszen a földi élet a kegyelem ideje, a halálban már az ítélet valósul meg. Másrészt, ha az alvilágban hirdetni kellene Jézus eljövételét mint a megtérés lehetőségét, akkor nem lenne ott senki, mert már mindenki bűnbánatot tartott volna. Szent Jeromos végül azt mondja, azért küldte el a tanítványait, hogy feltegyék a kérdést, és ezzel együtt láthassák a csodákat, és higgyenek Jézusban. Jézus válasza pedig nem az, hogy „*én vagyok*”, mert akkor akik hallották, azt gondolhatták volna, hogy önmagáról tesz bizonytságot (vö. Jn 8,13), hanem felsorolta a csodákat, amiket művelt, és hogy a szegényeknek hirdetik az evangéliumot. Hogy itt lelki vagy anyagi értelemben vett szegénységről

van szó, az nem derül ki, de azt sugallja, hogy az Isten előtt mindenki egyenlő. A magyarázók egybehangzó véleménye szerint, mikor Jézus látja, hogy János tanítványai megbotráncsoznak azon, amit Jézus mondott finoman figyelmezteti őket: „...*boldog az, aki nem botráncsozik meg bennem...*” Ellenvéleményként Gregorius azt állítja, hogy ezzel a mondattal Jézus a hitetlenekhez szól, akik nem hiszik el, hogy annyit csodatétel után Jézusnak ilyen halált kell halnia, és ezt a véleményét a 1Kor 1,23-mal támasztja alá.

Miután János tanítványai elmennek – és ez az evangéliumi szakasz másik fő gondolata –, Jézus az ott maradt sokaságot tanítja, hogy valójában kicsoda Keresztelő János. A magyarázók egyöntetű véleménye szerint erre azért volt szükség, mert az ottani hallgatóság azt hihette, hogy János megbotráncsozott Jézuson, vagy nem is igazi próféta. Először nádszállhoz hasonlítja Jánost, akit nem ingat meg semmilyen változás vagy gyalázkodás. Azután egy finom ruhába öltözött emberrel hasonlítja össze, János nem ilyen, nem vakítják el a ruhák és a világi kincsek birtoklása. Ő az, akit Krisztus maga előtt küld, mint ahogy a király küldi kocsija előtt a hírnököt, hogy mintegy előkészítse a hallgatók szívét az Isten Országáról való tanítás befogadására a bűnbánat és a keresztség által. Jézus angyalként aposztrofálja Keresztelő Jánost, amit a latin fordításban már küldöttként fordítanak, tehát János azért jött, hogy mennyei hírt hirdessen. Beszéde végén pedig, Rabanus szerint, Jézus összefoglalja Keresztelő János nagyságát egy mondatban: „*asszonyok szülöttai között nem támadt nagyobb...*”

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

2015 A tökéletesség útja a kereszten át vezet. Nincs életszentség lemondás és lelki harc nélkül. [70] A lelki fejlődés magával hozza az

aszkezist és az önmegtagadást, melyek fokozatosan elvezetnek oda, hogy a lélek a boldogságok békéjében és örömeiben él:

"Aki valahonnan elindult és fölfelé tart, soha meg nem áll, és a kezdet önmagában nem válik tökéletessé a nála nagyobb dolgoktól. A fölfelé menő vágya ugyanis soha nem áll meg azoknál, amiket már ismer." [\[71\]](#)

2665 Az Egyház Isten ígéjével és a liturgia ünneplésével táplálkozó imája megtanít minket az Úr Jézushoz imádkozni. Jóllehet az Egyház imája elsősorban az Atyához szóló imádság, minden liturgikus hagyomány tartalmaz Krisztushoz szóló imádságokat. Egyes zsoltárok -- ahogyan az Egyház imádságában a jelen helyzetre alkalmazzuk -- és az Újszövetség adják ajkunkra és vésik szívünkbe e Krisztushoz szóló imádság megszólításait: Isten Fia, Isten Igéje, Úr, Üdvözítő, Isten Báránya, Király, Szeretett Fiú, Szűzanya Fia, Jó Pásztor, Életünk, Világosságunk, Reménységünk, Föltámadásunk, emberek Barátja...

439 Sok zsidó és néhány pogány is, akik osztoztak a zsidók reménységében, fölismerték Jézusban az Izrael Istene által megígért "Dávid fia" alapvető messiási vonásait. [\[36\]](#) Jézus elfogadta a Messiás címet, amelyhez joga volt, [\[37\]](#) de nem minden fönn tartás nélkül, mert kortársai közül nem egy nagyon emberi [\[38\]](#)s lényegében politikai értelemben fogta föl. [\[39\]](#)

547 Jézus a maga szavait számos "erővel, csodával és jellel" kísérte (ApCsel 2,22), melyek mutatják, hogy az Ország Őbenne jelen van. Ezek bizonyítják, hogy Jézus a megígért Messiás. [\[289\]](#)

2.2.2. Pápai gondolatok

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

Az **evangéliumban** (Mt 11,2-11) Jézus arra utal saját megjelenése kapcsán, hogy csodás, szokatlan események kísérik: a vakok látnak, a sánták járnak, a szegényeknek hirdetik az örömhírt. Ez kapcsolódik az ószövetségi **olvasmányhoz**, sőt már a mátéi szakasz forrásául is ez az izajási rész szolgálhatott: „Akkor megnyílik a vakok szeme, és a süketek füle hallani fog. Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas, és a némák nyelve ujjongva ujjong” (Iz 35,1-6a). Ezt az üzenetet hordozza a válaszos zsoltár (Zsolt 145,7.8-9a.9bc-10 4. tónus) is: az Úr megsegíti az éhezőket, kiszabadítja a foglyokat, támogatja a megtörteteket és elesetteket, és „megnyitja a vakok szemét” (Zsolt 145,8). A szegényeknek szóló örömhír hirdetése megjelenik Izajás könyvének későbbi fejezeteiben is, ezt idézi az **alleluja** verse (Iz 61,1 7b. tónus): „Az Úr lelke van rajtam: elküldött, hogy a szegényeknek örömhírt vigyek”.

A **kezdőének** (Fil 4,4-5) azt mondja: „örüljete, az Úr közel van”. Ez szintén az evangélium üzenetével is egybees, hiszen az egész evangéliumi szakasz arról is szól, hogy az Úr Jézus Krisztussal már eljött közénk. A **szentlecke** (Jak 5,7-10) szintén az Úr eljövételének közelségét hirdeti: „Legyetek türelemmel ti is, és legyetek állhatatosak, mert az Úr eljövételének ideje közel van” (Jak 5,8). Az **áldozási ének** (vö. Iz 35,4) szintén arra int, ne féljünk, mert az Isten eljön, hogy szabadulást hozzon. Az evangélium Keresztelő Jánosról is beszél, mint prófétáról, sőt, mint aki még a prófétáknál is nagyobb. Ehhez kapcsolható a **szentlecke** utolsó sora, melyben a szent író arra buzdít, hogy kitartó türelemmel vegyünk „példát a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak” (Jak 5,10).

Jézus az evangéliumi szakasz végén utal a mennyek országára, ahol a legkisebb is nagyobb, még Keresztelő Jánosnál is. Ehhez kapcsolható az üdvösség reménye, mely megjelenik a papnak az **egyetemes könyörgéseket** felvezető szavaiban: „Forduljunk bizalommal Urunkhoz, Jézus Krisztushoz, aki azért jött el közénk, hogy örömet szerezzen nekünk és üdvözítsen minket!”.

Az evangélium üzenetéhez kapcsolható a **II. adventi prefáció** néhány sora is: „Őt előre hirdette a próféták szózata, és kimondhatatlan szeretettel hordozta a Szűzanya, az ő közeledtét jelezte Keresztelő János, majd bizonysgot tett arról, hogy már hozzánk érkezett”.

2.3.2. Liturgikus énekek

Ez az ének *Graduale Hungaricum* című gyűjteményből származik, amit A Premontrei Rend Gödöllői Kanóniája adott ki 2007-ben.

21 **Communio** DICITE PUSILLANIMES (Iz 35,4. 1–2. 5–7)

Jézus maga idézi Izajás verseit, amikor Keresztelő Jánosnak üzen: íme, eljött az ígért Messiás, és szabadulást hoz népének.

Mond-já - tok: ki - csiny - hi - tű - ek, erősödjetek meg,
és ne fél - je - tek, íme, a mi Istenünk el - jő,
s meg-sza - ba - dít min - ket.

(7. t.) † *

Kantikum: Vigadozni fog a pusztá és az úttalan vidék, † és örven-
dezik a kietlen /sivatag, * és virágzik, mint a /liljóm.
2. Látni fogják az Úr dicső/ségét, * a mi Istenünknek ékes/ségét.
ANT.
3. Akkor megnyílnak a vakok /szemei, * és megnyílnak a süketek
/fülei.
4. Akkor ugrál a sánta, mint a /szarvas, * és szóra nyílik a némák
/nyelve. ANT.
5. Mert vizek fakadnak a /pusztában, * és patakok a siva/tagban.
6. Tóvá lesz, ami előbb száraz /hely volt, * és a szomjúhozó föld
vízfor/rássá. ANT.

Énekelhető advent I. és IV. vasárnapjának kommuniótétele is.

Gitáros énekek:

Ajánlás oka: „Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,10)

Indulj és menj, hirdesd szavam

<https://www.youtube.com/watch?v=oA0h8xyloJU> (orgonás változat)

kotta:

http://dicsportal.hu/e107_files/downloads/1355835277_indulj_s_menj_001.jpg

Ajánlás oka: „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várjunk?” (Mt 11,3)

„Menjetek, és adjátok tudtul Jánosnak mindazt, amit láttok és hallotok: a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömbírt. Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!” (Mt 11,4-6)

Jelenlétedben

<https://www.youtube.com/watch?v=hUxFZZRXkyE>

kotta: <http://www.bpa.hu/kottatar/index.php?chorus>

Ajánlás oka: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Talán szélről lengetett nádszálat? Vagy miért mentetek ki? Hogy finom ruhába öltözött embert lássatok? Akik finom ruhában járnak, azok királyi palotában laknak! Vagy miért mentetek ki?” (Mt 11,7-9)

„Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!” (Mt 11,6)

Pintér Béla – Csak Te

<https://www.youtube.com/watch?v=DpsI7LoTIMs>

kotta: <http://www.kottacsere.hu/?p=1717>

Ajánlás oka: „Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,10)

Csiszér László – Készítsük el

<https://www.youtube.com/watch?v=WOIwSH8mn7E>

kotta: <http://www.zeneszoveg.hu/egyuttes/1444/csiszer-laszlo-dalszovegei.html>

Ajánlás oka: „Amikor a börtönben raboskodó János Jézus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait, hogy kérdezzék meg tőle: „Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várjunk?” (Mt 11,2)

„Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!” (Mt 11,6)

„Vagy miért mentetek ki? Hogy prófétát lássatok? Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobb! Ő az, akiről ezt írták: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,9-10)

Hanna – A szél

https://www.youtube.com/watch?v=a0_Nv0sYGts

kotta:

<http://worship.golgota.hu/WorshipResource/Akkordok/A/A%20Szel.pdf>

Ajánlás oka „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Talán szélről lengetett nádszálat? Vagy miért mentetek ki? Hogy finom ruhába öltözött embert lássatok? Akik finom ruhában járnak, azok királyi palotában laknak! Vagy miért mentetek ki?” (Mt 11,8-9)

„Ő az, akiről ezt írták: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,10)

„Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!” (Mt 11,6)

Dics-Suli – Légy tűz

<https://www.youtube.com/watch?v=Wj1Ag3N4dfY>

kotta:

[http://worship.golgota.hu/WorshipResource/Akkordok/L/LegyTuz\(youwontrelent\).pdf](http://worship.golgota.hu/WorshipResource/Akkordok/L/LegyTuz(youwontrelent).pdf)

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

Az almafa

Ajánlás oka: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Talán szélről lengetett nádszálat? Vagy miért mentetek ki? Hogy finom ruhába öltözött embert lássatok? Akik finom ruhában járnak, azok királyi palotában laknak! Vagy miért mentetek ki? Hogy prófétát lássatok? Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobb! Ő az, akiről ezt írták: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,7-10)



Egy kis erdő közepén élt egy gyönyörű almafa, boldogságban és békességben. Minden évben bőségesen termett rajta száz meg száz piros alma. Ám egy nap féreg fúrta be magát a fa törzsébe hatalmas fájdalmat okozva ezzel a fának. Szegény nem tudta megvédeni magát, így a féreg napról napra egyre beljebb és beljebb jutott a fa törzsében. Az almafa kínok kínját élte át, s a szenvedés annyira úrrá lett rajta, hogy lassan azt is elfelejtette, hogy ki is ő valójában. Kétségbeesetten próbált szabadulni a fájdalomtól, és egyre azon törte magát, hogy hogyan tudna véget vetni a szenvedéseinek. Akkor megpillantott egy rókát, amint az szabadon futott a fák között.: - Én is szabad akarok lenni és úgy akarok futni, mint ő! Akkor majd semmilyen féreg nem érhet utol! - gondolta magában a fa, és ezzel minden erejét bevetve megpróbálta kitépkedni a gyökereit a földből. A keserves munka ellenére csak nagyon lassan tudta mozgatni a gyökereit, de nem adta fel a küzdelmet. Minden erejét szabadulásába vetette, s ahogyan gyengült, egyre kevesebb és silányabb termést hozott. Ám egy nap egy kis alma megérezte, hogy valami nincs rendben a fával. - Miért-e szenvedés? Miért-e fájdalom? Miért-e hiábavaló küzdelem? Almák ébredjétek, a fánk szenved! Hát nem érzitek? Azzá akar válni, ami sohasem lehet, s ez által megöli önmagát, s vele együtt minket! - összefogtak az almák, és próbálták szőlőngatni a fát, de az rendíthetetlenül fojtatta keserves küzdelmét. Nem tudták mit tegyenek szegény almák, utolsó reményük volt az imádság. A hatalmas égtől kérték, hogy küldjön egy angyalt, ki majd segít. Minden nap imádkoztak, és reménykedve várták a megváltást, ám a remény egyre csak fogyott. Míg végül egy szép napon apró pici szárnyakon repült feljűk egy kis fakopáncs. Leszállt a fa törzsére, és hegyes csőrével kopogtatni kezdte azt. Kis idő múlva a féreg már ott tekergett a kismadár csőrében. Ujjongtak az almák, a fakopáncs jóllakottan szállt vissza az égbe, és az almafa végre újra boldogságban és békességben élt tovább.

Mester és tanítványai

*Ajánlás oka: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába?” (Mt 11,7)
Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobbat! Ő az, akiről ezt írták: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,9-10)*



Egyszer élt egy nagyon különleges alkotásokat készítő szobrász mester. A szobrai majdnem megmozdultak és rengetegen jártak alkotásainak csodájára messze földről.

Ahogy az már ilyenkor csak lenni szokott, néhányan nagyon

szerették volna megtanulni ezt a művészetet és könyörögtek neki, hogy fogadja őket tanítványaivá. A mester egy ideig gondolkodott, de aztán, nehogy tudása vele szálljon a sírba, úgy döntött, hogy elfogadja a jelentkezőket.

Először csak pár tanítványa volt, akikkel teljesen az alapoknál kezdte. Első lépésként megtanította nekik, hogyan kell jó drótvázatot csinálni a leendő szoborhoz, aztán azt, hogy miként kell rátapasztani erre az agyagot, és így tovább...

Telt múlt az idő és szép lassan egyre több tanítványa lett, mivel igen sokan megszerették kedves modoráért és különleges alkotásainak készítését egyre többen, szerették volna magukévá tenni.

Aztán egy nap, sok-sok év tanítás után a mester úgy érezte, hogy már minden tudását át adott tanítványainak és azt mondta, hogy akkor máától nem tanít többet, hanem vissza vonul és úgy ahogyan kell, elkészíti élete fő művét.

Így is tett.

Mikor elkészült, egy valóban monumentális és különleges szobrot készített el, ami méltán volt életének fő műve. Mikor befejezte, érezte, hogy akkor már mindent megtett ebben a világban, és pár napra rá eltávozott. Meghalt.

A tanítványai nagyon sajnálták, hogy szeretett mesterük nincs már velük ebben a világban, és jó ideig szomorkodtak emiatt... Viszont mivel sokan voltak, kezdett a csoport a fejetlenség sűrű erdeje felé tévedni, így arra az elhatározásra jutottak, hogy választaniuk kell maguk közül egy utódot a mester helyére.

Azt találták ki, hogy a mester összes tanítványa készítsen egy alkotást, és akkor azok elbírálása alapján választanak maguk közül vezetőt.

Minden tanítvány nagyon kitett magáért és végül el is készült az összes mű.

Némelyik nem sikerült olyan jól, lettek közöttük teljesen átlagosak, de kiváló is készült szép számmal.

Volt azonban köztük kettő, amelyek nagyon különlegesre sikerültek és végül minden tanítvány ezen két szobor közt gondolkodott.

Az egyik tökéletes mása volt a mester életének fő művének, a legapróbb részletekig megegyezett azzal és ugyan olyan fantasztikus élmény volt rátekinteni.

A másik viszont egészen mást ábrázolt, de nagyon aprólékosan el volt készítve, a mester tanította elvek alapján és a szobrászat összes, csínját-bínját alkalmazta készítője megalkotásánál. Erre is nagyon fantasztikus volt rá nézni.

A tanítványok egy ideig vacilláltak, aztán végül úgy döntöttek, hogy azt a tanítványt választják meg utódnak, aki a tökéletes mását készítette el a mester fő művének...

Ekkor a másik versenyben maradt tanítvány így szólt:

- Mindannyian ostobák vagytok és semmit nem értettetek meg a mester tanításaiból. A mester nagyon sokáig tanított bennünket, hogy kiváló művészekké válhassunk. Nagyon sokat tanította az elveket, és rengetegszer hangsúlyozta azoknak az elsajátításának, megvalósításának fontosságát. Erre most azt választanátok meg utódjául, aki tökéletesen lemásolta őt. De a mester nem tanított egyikünket sem arra soha, hogy utánozzuk őt, vagy bárki más.

Azt tanította, hogy önálló és valódi művészekké váljunk, ne pedig tökéletes másolókká...

Hát körülbelül a tanulság is ennyi. Nem utánoznunk kell a mesterünket, hanem megérteni és megvalósítani a tanításait, majd a saját életünkben alkalmazni a megszerzett tudást...

Persze ha egy mester azt várja el, hogy tanítványai őt utánozzák és mindent pontosan, úgy csináljanak, mint ahogyan ő, akkor érdemes elgondolkodnunk, hogy vajon valóban jó mestert választottunk-e magunknak...

Történet a hitről

Ajánlás oka: „Bizony, mondom nektek: Asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál! De még őnála is nagyobb az, aki a legkisebb a mennyek országában.” (Mt 11,11)



Történt egyszer, hogy egy angyal földi vándorlása során találkozott egy pappal.

Az így szólt hozzá:

- Ó, az Úrhoz mész? Kérlek, kérdezd meg Tőle, mikor fogok végre megszabadulni a földi negatív erőktől?

- Rendben van, megkérdezem - válaszolta

az angyal majd folytatta útját és találkozott egy vargával, aki egy fa tövében cipőket foltozott.

-Ó, az Istenhez mész? Kérdezd meg Tőle, mikor fogok megszabadulni a földi negatív erőktől?

Amikor az angyal elérte a Mennyet, feltette a két kérdést Istennek.

- A varga a teste elhagyása után Hozzám jön és Velem is marad-mondta az Úr.

- És mi lesz a pappal?

- Még jónéhányszor meg kell születnie, mire Hozzám jöhet...

Az angyal elképedt.

- Ez igazán rejtélyes, nem értem válaszod.

- Mindent megfogsz érteni- szólt az Úr - Ha találkozol velük, meséld el nekik, hogy éppen mivel foglalkoztam. Mondd, hogy épp egy elefántot fűztem át egy tű fokán.

Az angyal visszatért a földre és fölkereste a papot.

- Láttad az Istent? Mit csinált?

- Éppen egy elefántot fűzött át egy tű fokán.

- De hisz ez lehetetlen! Miért mondasz ilyen képtelenséget?!

Az angyal ekkor azonnal megértette, hogy ennek az embernek szemernyi hite sincs.

Tovább ment hát a vargához.

- Láttad az Urat? Mondd, mit csinált?

- Éppen egy elefántot fűzött át egy tű fokán.

A varga szemébe ekkor könnyek szöktek, kitárt karjait az ég felé emelte és elragadtatva felkiáltott:

-Ó, az én Uram, Istenem, ily csodálatos! Ő mindenre képes!!

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

Ajánlás oka: „Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába?”

(Mt 11,7)

„Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.”

(Mt 11,10)

Kahlil Gibran – A próféta (részlet)

„Isten prófétája, te, aki a legvégsőt keresed, hosszú idő óta kémlelted a messzeséget hajód után.

És hajód most megérkezett, itt az idő, hogy útra kelj.

Mély vágy él benned emlékeid földje iránt, ahol leghőbb vágyaid lakoznak; a mi szeretetünk meg nem fog kötni téged, sem a mi ragaszkodásunk vissza nem tart.

Mégis azt kérjük tőled, mielőtt távozol, beszélj hozzánk, és mondd el nekünk az igazságot.

És mi továbbadjuk azt gyermekeinknek, és ők az ő gyermekeiknek, és így nem vész majd el soha.

Magányosságodban öröködtél napjaink felett, és álombeli sírásunkat is ébren figyelted.

Most tehát mutass meg bennünket önmagunknak, és mondd el mindazt, ami néked a születés és halál közöttiekről megmutattatott.”

folytatás:

„(És akkor Almitra azt mondá: Beszélj nekünk a Szeretetről.
És ő fölemelte fejét, és az emberekre nézett, és csöndesség szállott reájuk. Aztán fennszóval ezeket mondotta:)
Amikor a szeretet int felétek, kövessétek őt,
Jóllehet minden útja nehéz és meredek.
És mikor szárnyai átölelnek, engedjétek át néki magatokat,
Jóllehet a belsejében rejlő kardok sebet ejthetnek rajtatok.
És amikor szól hozzátok, higgyetek szavának,
Jóllehet hangja összetörheti álmaitokat, miként az északi szél pusztává sepri a kertet.

Mert amiként a szeretet koronával ékesít, azonképpen fog keresztre feszíteni is. Amiként növekedéseket segíti elő, azonképpen nyeseget is.

Amiként felszárnyal magasságotokba, és megsimogatja leggyengébb ágaitokat,

Azonképpen száll le gyökereitekhez is, és megrendíti őket a földhöz való kapaszkodásban.

Mint a gabona kalászait, úgy gyűjt be benneteket magának.

Kicsépel benneteket, hogy mezítelenné váljatok.

Megrostál benneteket, hogy megszabadítson a pelyvától.

Fehérre őröl benneteket.

Megkeleszt benneteket, míg képlékennyé nem lesztek;

És azután szent tüzére vet benneteket, hogy szent kenyérré legyetek
Isten szent lakomáján.

Ezt teszi véletek a szeretet, hogy megismerjétek szívetek titkait, s e

tudás által az Élet szívének egy darabjává váljatok.

Hanem ha félelmetekben a szeretetben csak a békét és az örömet keresitek,

Akkor jobb, ha elföditek mezítelenségteket, és elmentek a szeretet szérűjéről

Az évszakok nélküli világba, ahol nevezhettek, de nem teljes szívből, és sírhattok is, de minden könnyet nem sírhattok el.

A szeretet nem ad egyebet, mint önmagát, és nem vesz el semmit, csupán önmagából.

A szeretet nem birtokol, és nem birtokolható.

Mert a szeretetnek elég a szeretet.

Amikor szerettek, ne mondjátok: "Isten a szívemben lakik";
mondjátok azt: "Isten szívében lakom".

És ne gondoljátok, hogy irányíthatjátok a szeretet útját, mert a szeretet, ha méltónak talál rá, maga irányítja majd a ti útjaitokat.”

Ajánlás oka: „Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.” (Mt 11,10)

Alexandr Puskin – A próféta

*Vitt-vitt a sivatagon át
az Igazság iszonyu vágya,
s hat fényszárnyával egy Szeráf
egyszerre csak utamat állta.
Halk ujját álomszelíden
végigvonta szemeim,*

*s erejük, mint egy ifjú sasnak,
lett rögtön, tiszta, hős, hatalmas.
Megérintette fülemet,
és fölharsantak az egek:
fényszült angyalok szobrását
hallottam, és csillagzenét,
fű növést, tengerfenék
szörnyek kavarta szobrását.*

*S kiszakította nyelvemet,
mely oly önzően sietett
társulni minden fecsegésbe,
s vérmocskolt keze az okos
kígyónak tette be gonosz
számba fulánkját. Végül érce
mélyen mellembé hasított,
s a kebel tátongó sebébe,
még lüktető szívem helyére
eleven parazsat dugott...
Némán, élettelen fekiüdtem,
s az Úr szava zendült felettem:
„Kelj föl, Próféta, akarom:
hallj s láss, utad erőm vezesse:
légy tanúm vízen, szárazon,
s lobbants lángot az emberekbe!”*

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó játék

Az úton a vak ember ül és kiált (mutogató ének)

<https://www.youtube.com/watch?v=xW8KsBQPXss>

mutogató: <https://www.youtube.com/watch?v=r4XyxIN260c>

kotta: <http://www.kottacsere.hu/?p=190>

Ajánlás oka: „Menjetek, és adjátok tudtul Jánosnak mindazt, amit láttok és hallotok: a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömhírt.” (Mt 11,4)

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények



El Greco: Jézus meggyógyítja a vakot

El Greco (1541-1614) görög származású festő, a spanyol manierizmus legnagyobb mestere. 1576-1577-ben készült a mű. A kép olaj vászon, mérete 119,4x146,1 cm. New York-ban található a The Metropolitan Múzeumban.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Mit jelent nekem, hogy olvashatom, hallgathatom az evangéliumot? Valóban örömhír az számomra?
- Mi az, amit várok Jézustól, és vajon ő mit mondana erre?
- Mit jelent készíteni az Úr útját?
- Nekem milyen lelki sebzettségeim vannak, amik az Úr gyógyítására várnak?
- Vajon én még mindig csak várok Jézus eljövetelére vagy megérkezett már az életembe?
- Mit jelent és megbotránkoztam e már Istenben?
-

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, te látod,
milyen hűséges lélekkel várja néped Karácsony ünnepét.
Add, kérünk,
hogy Üdvözítőnk születésének nagy napjára elérkezve
örvendező lélekkel, áhítatosan ünnepeljünk.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyánk, Te azért küldted Keresztelő Jánost, hogy előkészítse az utat, a nép szívét Szent Fiad fogadására. Alázatával és a megtérésre szólító felhívásával megtöri a szívek kevélységét és bár börtönbe zárják, mégis evílág sötétjéből is rámutat az igazi Fényre, amely közénk született, Krisztusra. Bár a mennyek országában a legkisebbnek számít, mégis részesülhetett abból a kegyelemből, hogy előhírnökként olyan feladatot töltsön be, amely angyalaid osztályrésze, mintegy közvetítővé válva ég és föld, ó és új között. Segíts minket, hogy levetkőzve a régi ember szokásait, mi is Országodnak meghirdetőivé válhassunk és rámutathassunk a Benned való új életre.

Sarutlan Kármelita Nővérek

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)



5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- a Messiás, aki az én bűneimet is felvállalta és azokat magára vette, már eljött, és nekem nem kell várnom másra, hanem hinnem kell az ő irgalmas és igazságos szeretetében.
- amikor befogadó szívvel olvassuk, hallgatjuk az evangéliumot, akkor Jézus szabadító tevékenysége, a remény diadalmaskodik a mi életünkben is.
- az Isten mindig felül tudja múlni az elvárásainkat.
- az Úr ma is előreküldi követeit, hogy magához vezesse az Övéit.
-

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- ne az evilági romlandó javak felé fordítsam a figyelmemet, hanem az Isten Országának kincsei felé.
- őrizzük magunkban és adjuk tovább a reményt és az örömet, ami abból a bizonyosságból fakad, hogy Jézus megváltott minket: szabad emberek vagyunk!
- hogy próbáljak az örömhírré koncentrálni.
- életemmel én is hiteles előfutára lehessenek Jézusnak, hogy beköltözhessen az életpéldámat látók szívébe.
-